

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U PODGORICI, po sudiji Đuković Goranu, uz učešće namještenika suda Rosandić Silvine kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenih Lakušić Radoja zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416.st.5. st.3 i 1 KZRCG u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje službene isprave iz čl. 227.st.3 u vezi st.2 i 1 KZRCG, Đurović Dragana zbog krivičnog djela falsifikovanje službene isprave iz čl. 227.st.3 u vezi st.2 i 1 KZRCG, odlučujući po optužnici ODT Podgorica Kt.br.1047/04 od 03.02.2007 (izmjenjenoj na glavnom pretresu, koju je zastupala zamjenik Osnovnog državnog tužioca Radović Ana, nakon glavnog i javnog pretresa održanog dana 05.09.2011 godine u prisustvu stranaka, branioca optuženog Lakušić Radoja advokata Bjeković Vlada, branioca optuženog Đurović Dragana advokata Vujanović Dejana izrekao je i istog dana javno objavio

PRESUDU**Optuženi:**

1. Lakušić Radoje, od oca Veliše i majke Mileve, rođene Lakušić, rođen 22.09.1955 godine u Podgorici, gdje je i nastanjen ul. Jadranska br.45, lošeg imovnog stanja, zaposlen u privatnoj Agenciji, neoženjen, neosuđivan

2. Đurović Dragan, od oca Jovana i majke Senke rođene Mirotić, rođen 08.04.1964 godine u Podgorici, gdje je nastanjen Mahala bb, srednjeg imovnog stanja, nezaposlen, otac dvoje djece od kojih je jedno maloljetno, osuđivan presudom Opštinskog suda u Titogradu zbog krivičnog djela iz čl. 172 KZSRJ, na novčanu kaznu u iznosu od 100.000 dinara, presudom Osnovnog suda u Titogradu K.br.570/89 od 07.02.1991 godine zbog krivičnog djela iz čl. 190.st.1. KZRCCG, na kaznu zatvora u trajanju od pet mjeseci, koja kazna je preinačena presudom Višeg suda u Podgorici K.r.446/91 od 09.12.1991 godine na kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca i presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br.163/92 od 03.06.1992 godine zbog krivičnog djela iz čl. 208.st.1 KZRCCG tri mjeseca zatvora uslovno na dvije godine.

Na osnovu čl. 373.st.1 tač.2 Zakonika o krivičnom postupku

OSLOBADAJU SE OD OPTUŽBE

Da su:

Tokom 2002 godine u Podgorici, okrivljeni Lakušić Radoje kao odgovorno lice-direktor AD „Lovćen“ zluoptrebom svog položaja u pogledu raspolaganja tuđom imovinom drugom pribavio protivpravnu imovinsku korist a DOO S.T.E. „Construcing“ prouzrokovao imovinsku štetu, u čemu mu je umišljajno pomogao okrivljeni Đurović Dragan, na način što je okrivljeni Lakušić Radoje u ime AD „Lovćen“ a bez saglasnosti DOO S.T.E. „Construcing“ dana, 05.03.2002 godine prodao poslovni prostor površine 40 m² u poslovno stambenom objektu C1 DUP Mandić, kupcu Perković Srđanu za cijenu od 42.920,00 eura, i ako je članom 6 ugovora o regulisanju međusobnih odnosa u investiranju i izgradnji poslovno-stambenog objekta DUP Mandić u Podgorici zaključen dana 01.03.2002 godine između AD „Lovćen“ i S.T.E. „Construcing“, propisano da ugovorna strana može prodati dio poslovnog prostora do procentualnog učešća u investicijama, uz saglasnost druge ugovorne strane, nakon čega je dana 07 i 08.03.2002 godine dio primljenog novca u iznosu od 21.158,0 eura, predao blagajni AD „Lovćen“ a dio u iznosu od 21.742,00 eura Grdić Zoranu licu sa deponovanim potpisom korisnika žiro računa DOO „Montebulding“, a bez ovlašćenja u oštećenom privrednom društvu DOO „Construcing“ da bi zatim, a kako bi prikrili nepostojanje osnova za prenos sredstava Grdić Zoranu, okrivljeni Lakušić Radoje sačinio rukom pisanu izjavu da su AD „Lovćen“ i DOO S.T.E. „Construcing“ izvršili podjelu sredstava od prodaje poslovnog prostora, koju je u ime Grdić Zorana kao ovlašćenog lica u DOO S.T.E. „Construcing“ potpisao okrivljeni Đurović Dragan, i ako je znao da Grdić Zoran nema svojstvo ovlašćenog lica u oštećenom privrednom društvu, čime su Grdić Zoranu pribavili korist u iznosu od 21.724,00 eura, a u istom iznosu DOO S.T.E. „Construcing“ nanijeli štetu

- Čime bi okrivljeni i to: Lakušić Radoje izvršio krivično djelo zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl. 272.st.1 Krivičnog zakonika, Đurović Dragan izvršio krivično djelo zloupotreba položaja u privrednom poslovanju putem pomaganja iz čl. 272.st.1 Krivičnog zakonika u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika.

Troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Osnovnog dtžavnog tužioca u Podgorici Kt.br.1047/04 od 03.02.2007 godine optuženom Lakušić Radoju stavljeno je na teret krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416.st.5 u vezi st.3 i 1 Krivičnog zakonika u stacaju sa krivičnim djelom falsifikovanje službene isprave iz čl. 227.st.3 u vezi st.2 i 1 KZRCG, a optuženom Đurović Draganu krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl. 227.st.3 u vezi st.2 i 1 KZRCG.

Zastupnik optužbe je na glavnom pretresu izmjenio činjenični opis optužnog akta, na način kao u izreci presude. Takođe je izmjenio pravnu kvalifikaciju krivičnih djela na način što je okrivljenom Lakušić Radoju stavio na teret izvršenje krivičnog djela zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl. 272.st.1 KZ-a, a okrivljenom Đurović Draganu krivično djelo zloupotreba položaja u privrednom poslovanju putem pomaganja iz čl. 272.st.1 KZ-a u vezi čl. 25 KZ-a. U konačnom zastupnik optužbe je ostao pri izmjenjenoj optužnici, predložio je sudu da okrivljene oglasi krivim te da ih osudi na kazne zatvora.

U svojoj odbrani tokom čitavog postupka okrivljeni Lakušić Radoje se branio da je 02.04.2001 godine imenovan za VD generalnog direktora AD „Lovćen“. U 2002 godini usvojen je program rada i finasijski plan, koji su sadržali četiri pod-projekta, a jedan od njih je bio izgradnja poslovnog objekta na lokacije „Drpe-Mandića.“ U cilju pripreme realizacije navedenog programa AD „Lovćen“ je pristupilo zaključivanju ugovora o zajedničkom investiranju i izgradnji sa preduzećem „Monte bulding.“ Preduzećem „Monte bulding“ upravljali su Grdić Zoran i Đurović Dragan. Shodno ugovoru o poslovnoj saradnji preduzeće „Monte bulding“ je vršilo radove na pripremanju navedene lokacije za gradnju, kopanjem zemljišta i postavljanjem temelja. U tom periodu sastao se sa Đurović Draganom i Grdić Zoranom a cilj sastanka je bio nagovještaj raskida saradnje između AD „Lovćen“ i „Monte buldinga“. Tom prilikom Grdić i Đurović su saopštili da nemogu nastaviti saradnju jer preduzeće „Monte bulding“ nema finasijskih sredstava, a jedan od razloga je i taj što je Grdić Zoran planirao odlazak iz navedenog preduzeća. Tada su dogovorili a kasnije i potpisali

sporazum o raskidu ugovora o saradnji između između AD „Lovćen“ i DOO „Monte buldinga.“ Zatim se ponovo sreo sa Grdić Zoranom kojom prilikom je Grdić kazao da otvara novo preduzeće i predložio je da krenu u izgradnju novog poslovnog objekta. Nakon toga ponovo se sreo sa Grdić Zoranom u čijem društvu je bio Gazivoda Aleksandar, koji su kazali da su osnovali preduzeće „Construcing“, da je Gazivoda Aleksandar – direktor, a Grdić Zoran zamjenik direktora. Nakon tog susreta povjerovao je da je Grdić Zoran osnivač preduzeća „Construcing“. Zatim je provjerio ko su osnivači navedenog preduzeća i utvrdio je da su to Gazivoda Aleksandar i izvjesni Leander njemački državljanin. Dana 01.03.2002 godine preduzeće „Lovćen“ je raskinulo ugovor o izgradnji sa preduzećem „Monte bulding“, i istog dana zaključilo ugovor o zajedničkoj izgradnji sa preduzećem „Construcing“. U ime preduzeća „Construcing“ sa njim je pregovarao Grdić Zoran kao glavni pregovarač. Prodaja poslovno-stambenog objekta površine 40 m² fizičkom licu Perković Srđanu odvijala se nezavisno od ugovaranja radova između „Construcing-a“ i AD „Lovćen-a.“ Navedeni stambeni objekat je prodat Perković Srđanu za 42.000,00 eura, koji novac mu je Perković dao na ruke. Pojasnio je da je Grdić Zoran saznao za prodaju navedenog stana, te da je Grdić pozvao u nedelju kada su se i sastali. Tom prilikom je Grdić Zoran potegao priču o odredbama ugovora između AD „Lovćen-a“ i preduzeća „Construcing“, te je tom prilikom Grdiću predo 50% od navedenog novca, dok je sledećeg dana, odnosno u ponedeljak 50% navedenog novca predao Gojković Ratku finansijskom direktoru AD „Lovćen“. Dakle novac od navedenog stana je predao Grdić Zoranu na ruke, s tim što je zamolio Grdića da dokaz o primopredaji novca sačine u ponedeljak što je ovaj i prihvatio. U ponedeljak se čuo sa Grdićem ali nijesu mogli da se vide, tako da je potvrda o primopredaji novca ostala napisana ali ne potisana od ovlašćenog lica preduzeća „Construcing“. Nakon tog dana nije mogao uspostaviti kontakt sa Grdićem i Gazivodom, te je putem telefona pozvao Đurović Dragana za koga je pretpostavljao da može imati kontakt sa Grdić Zoranom. Zatim se u hotelu „Podgorica“ našao sa Đurović Draganom, Grdić Zoranom i Gazivoda Aleksandrom, kada je Đurović prigovorio kako njemu tako i Grdić Zoranu u smislu da su jedva čekali da ga isključe iz posla, kako bi preduzeća AD „Lovćen“ i firma „Construcing“ pravili i prodavali stanove, a zatim djelili novac. Tom prilikom dok su sjedjeli u navedenom hotelu Grdić Zoran je pred svima kazao da je uzeo novac te da će potpisati potvrdu. Nakon toga razgovarao je putem telefona sa Đurović Draganom i istog je zamolio da na potvrdi o primopredaji novca stavi konstataciju u vezi njegovog saznanja da je Grdić Zoran primio novac u ime firme „Construcing“, kada je Đurović kazao da mu donese potvrdu i da će istu potisati. Zatim je zamolio finasijskog direktora AD „Lovćen“ da navedenu potvrdu ponese Đurović Draganu što je ovaj i učinio, a Đurović je umjesto konstatacije koju je on tražio da potvrdi napisao riječi „za“ i stavio svoj potpis. Naveo je da mu nije poznato da je Đurović Dragan imao bilo kakvo svojstvo u preduzeću „Construcing“.

Optuženi Đurović Dragan iznoseći svoju odbranu u toku postupka u bitnom je izjavio da je u 2002 godine obavljao posao direktora preduzeća „Monte bulding“ koje su zajedno sa njim osnovali Grdić Zoran i državljani Njemačke Leonard Pocik. Krajem ljeta 2001 godine sa Grdićem i Leonardom se razišao i misli da je Grdić otvorio firmu za koju misli da se zvala „Construcing“. Posle razlaza sa navedenim licima nastavio je samostalno da radi u firmi „Monte bulding.“ Takođe mu je poznato da je Grdićeva firma „Construcing“ ostala u poslovnom kontaktu sa firmom „Lovćen.“ Zatim je Grdić pošao za Njemačku. Prije nego što je pošao za Njemačku Grdić mu je kazao da mu je Lakušić Radoje dao novac, odnosno 20.000,00 eura. Pojasnio je da mu je kritičnom prilikom Lakušić više puta tražio da mu obezbjedi susret sa Grdić Zoranom, kako bi isti potpisao potvrdu o predaji novca. Zatim je putem telefona pozvao Grdić Zorana koji mu je kazao da potpiše navedenu potvrdu, što je i učinio, napisavši na navedenoj potvrdi „za“, a zatim svoje ime i prezime. Pojasnio je da nije imao nikakvo svojstvo u preduzeću „Construcing“ te da je ovjerio navedenu potvrdu svojim potpisom iz razloga što je bio zamoljen od Grdić Zorana da to učini, kao i da bi pomogao Lakušić Radoju koga su u to vrijeme zatvarali i maltretirali.

Branilac okrivljenog Lakušić Radoja advokat Bjeković Vlado u zavšnoj riječi u bitnom je izjavio da obrana smatra da na strani optuženog nema djela koje mu je stavljeno na teret optužnim aktom tužioca. Predložio je sudu da okrivljenog oslobodi od optužbe.

Branilac optuženog Đurović Dragana advokat Vujanović Dejan u završnoj riječi u bitnom je istakao da u radnjama njegovog branjenika nema obilježja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, te je predložio sudu da istog oslobodi od optužbe. Takođe je predložio da sud donese odluku da troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Sud je u dokaznom postupku proveo sledeće dokaze: pročitao je ugovor o prodaji poslovnog prostora od 05.03.2002 godine zaključen između AD „Lovćen“ kao prodavca i Perković Srđana kao kupca, pročitao je potvrdu AD „Lovćen“ br.30 od 06.03.2002 godine o uplati finasijskih sredstava po navedenom ugovoru, pročitao je izvod iz dnevnika blagajne AD „Lovćen“ – Podgorica od 07.03.2002 godine, pročitao je naloge blagajni AD Lovćen br.1 i 2 od 07.03.2002 godine, pročitao je izvode iz Dnevnika blagajne AD „Lovćen“ od 08.03.2002 godine, pročitao je nalog blagajni AD „Lovćen“ br.3 od 08.03.2002 godine, pročitao je izvještaj Centralne Banke Filijale Podgorica o promjenama i stanju sredstava na žiro računu AD „Lovćen“ od 07.03.2002 godine, pročitao je potvrdu sačinjenu u rukopisu između AD „Lovćen“ i S.T.E „Construcing“ o podjeli sredstava od prodaje poslovnog prostora Perković Srđanu, potpisanu od strane Lakušić Radoja i Đurović Dragana, pročitao je ugovor o regulisanju međusobnih odnosa u investiranju i izgradnji poslovno stambenog objekta C-1 DUP „Drpe Mandića“ od 01.03.2002 godine zaključen između AD „Lovćen“ i S.T.E „Construcing“, pročitao je ugovor o građenju od 25.03.2002 godine zaključen između AD

„Lovćen“ i S.T.E „Construcing“, kao investitora i IGP „Fidije“ Podgorica kao izvođača, pročitao je karton deponovanih potpisa S.T.E „Construcing“ DOO Podgorica kod Centralne banke Crne Gore, pročitao je službenu zabilješku MUP-a CB Podgorica Ku.br.458/03 od 05.03.2003 godine, pročitao je ugovor o regulisanju međusobnih odnosa u investiranju i izgradnji poslovno-stambenog objekta C-1 DUP Drpe Mandića zaključen između AD „Lovćen“ i „Monte bulding“ DOO Podgorica od 01.03.2002 godine, pročitao je izmjene i dopune ugovora o raskidu ugovra o regulisanju međusobnih odnosa u investiranju i izgradnji poslovno stambenog objekta C-1 DUP Drpe Mandića između AD „Lovćen“ i DOO „Monte bulding“ od 30.04.2002 godine, izvršio je uvid u izvod iz Centralnog registra Privrednog suda za DOO „Monte bulding“, na saglasan predlog stranaka pročitao je iskaze svjedoka Gazivoda Aleksandra sa zapisnika o glavnom pretresu K.br.07/182 od 30.01.2009 godine, Gojković Ratka za zapisnika o glavnom pretresu K.br.07/182 od 30.01.2009 godine, iskaz svjedoka Perković Srđana sa zapisnika u prethodnom postupku pred istražnim sudijom Višeg suda u Podgorici Ki.br.59/3 od 21.11.2003 godine, pročitao je izvod iz KE za optuženog Lakušić Radoja izdat od Uprave Policije PJ Podgorica br.28-245/07-15110/1-2343 od 20.09.2007 godine i pročitao je izvod iz Ke za okrivljenog Đurović Dragana izdat od Uprave policije PJ Podgorica broj: 245/07-1511/1-2342 od 20.09.2007 godine.

Sud je odbio predlog ODT-a da se u dokazanom postupku sasluša svjedok Grdić Zoran imajući u vidu činjenicu da sud u toku dosadašnjeg postupka nije mogao obezbjediti prisustvo navedenog svjedoka, i ako je preduzeo sve mjere obezbjeđenja njegovog prisustva, pri činjenici da ovaj svjedok ne prebiva u Crnoj Gori, te da je nepoznato mjesto boravišta istog. Sud je odbio predlog branioca optuženog Lakušić Radoja advokata Bjeković Vlada da se u dokaznom postupku provedu dokazi saslušanjem svjedoka advokata Marković Ljubomira te svjedoka Blagojević Joka a na okolnosti da je navedenim svjedocima poznata činjenica da je svjedok Grdić Zoran predstavljao firmu „Construcing“, jer je navedena činjenica potvrđena dokazima kojima je sud poklonio vjeru, pa bi insistiranje na sprovođenju navedenih dokaza vodilo odugovlačenju postupka.

Ocjenom navoda optužbe i odbrane okrivljenih, provedenim dokazima na glavnom pretresu, kako pojedinačno, tako u međusobnoj povezanosti, sud je utvrdio da nije dokazano da su optuženi izvršili krivična djela koja su im stavljena na teret izmjenjenom optužnicom, te je sud optužene oslobodio od optužbe primjenom odredbe 373.st.1 tač.2 ZKP-a.

Iz citirane potvrde Centralnog Registra Privrednog suda o registraciji od 13.09.2002 godine proizilazi da je istog dana AD „Lovćen“ Podgorica registrovano kao akcionarsko društvo, i da je Lakušić Radoje član odbora direktora navedenog preduzeća.

Iz citiranog ugovora o prodaji od 05.03.2002 godine proizilazi da je istog dana sačinjen u Podgorici između prodavca AD „Lovćen“ koga zastupa direktor Lakušić Radoje i kupca Perković Srđana. Nadalje proizilazi da kupac od prodavca kupuje poslovni prostor koji se nalazi u projektu u prizemlju II, površine 40 m², te da je cijena navedenog poslovnog prostora 42.920,00 eura.

Iz citirane potvrde AD „Lovćen“ bez naznačenog datuma i broja proizilazi da je na osnovu čl.6.st.2 ugovora o regulisanju međusobnih odnosa u investiranju i izgradnji poslovno stambenog objekta C-1 Drpe Mandića u Podgorici OV.br.4171-2002 AD „Lovćen“ i DOO S.T.E. „Construcing“ dana 07.03.2002 godine su izvršili podjelu sredstava od prodaje poslovnog prostora po ugovoru o prodaji poslovnog prostora Ov.br.4278-2002 i to: AD-u „Lovćen-u“ 21.158,00 eura, i DOO-u S.T.E „Construcing-u“ 21.724,00 eura. Potis na potvrdi za AD „Lovćen“ je Lakušić Radoje ,za DOO S.T.E Construcing „za“ Grdić Zorana-Đurović Dragan.

Iz citirane potvrde AD „Lovćen“ br.30 od 06.03.2002 godine proizilazi da je kupac Perković Srđan po ugovoru AD „Lovćen-u“ uplatio novac u iznosu od 84.000,00 DM i to Lakušić Radoju direktoru AD „Lovćen-a“ Podgorica.

Iz citiranog ugovora br.34 od 01.03.2002 godine o regulisanju međusobnih odnosa u investiranju i izgradnji poslovno-stambenog objekta C-1 DUP Drpe Mandića u Podgorici, proizilazi da su ugovorne strane: AD „Lovćen“ koji predstavlja direktor Lakušić Radoje i S.T.E „Construcing“ koji zastupa direktor Gazivoda Aleksandar. Predmet ugovora je regulisanje međusobnih prava i obaveza ugovarača u investiranju i izgradnji poslovno-stambenog objekta C-1 DUP Drpe Mandića . Ugovorne strane su saglasne da S.T.E „Construcing“ i AD „Lovćen“ investiraju svako po 50% potrebne sume za izgradnju objekta iz čl. 1 ugovora.

Iz citiranog ugovora o građenju br.046 od 25.03.2002 godine proizilazi da je zaključen između investitora AD „Lovćen“ koji zastupa direktor Lakušić Radoje i S.T.E „Construcing“ koji zastupa direktor Gazivoda Aleksandar i izvođača IGP „Fidija“ koga zastupa direktor Blagojević Joko. Nadalje proizilazi da investitori povjeravaju, a izvođač prihvata da izvede građevinske radove na poslovnom objektu C-1 Drpe Mandića u svemu prema ponudi izvođača.

Iz citiranog kartona deponovanih potisa Centralne Banke Crne Gore –Poslova platnog prometa proizilazi da deponovani potis za S.T.E „Construcing“ ima lice-Gazivoda Aleksandar.

Iz citirane službene zabilješke MUP-a CB Podgorica od 05.03.2002 godine proizilazi da je ista sačinjena u vezi provjere registracije S.T.E „Construcing“ kod Privrednog suda u Podgorici, kojom prilikom je utvrđeno ,da je rješenjem Privrednog suda Fi.br.3692/01 od 15.02.2002 godine izvršen upis DOO S.T.E.“ Construcing“ sa sjedištem u Podgorici i

da su osnivači preduzeća: Leander Kurt Ottomar iz Njemačke i Gazivoda Aleksandar iz Podgorice sa svojstvom direktora navedenog preduzeća.

Iz citiranog ugovora br.14 od 13.02.2002 godine o regulisanju međusobnih odnosa u investiranju i izgradnji poslovno-stambenog objekta C-1 DUP Drpe Mandića proizilazi da je isti zaključen između AD „Lovćen“ koga predstavlja direktor Lakušić Radoje i DOO „Monte bulding“ koje predstavlja direktor Grdić Zoran. Predmet ugovora je regulisanje međusobnih prava i obaveza ugovarača u investiranju i izgradnji poslovno-stambenog objekta C-1 Drpe Mandića u Podgorici. Ugovorne strane su saglasne da DOO „Monte bulding“ i AD „Lovćen“ investiraju po 50% potrebne sume za izgradnju objekta C-1 Drpe Mandića.

Iz citiranog ugovora o raskidu ugovora o regulisanju međusobnih odnosa u investiranju i izgradnji poslovno-stambenog objekta C-1 DUP Drpe Mandića proizilazi da je zaključen dana 01.03.2002 godine između AD „Lovćen“ i DOO „Monte bulding.“ Konstatuje se da se ovim ugovorom raskida ugovor između AD „Lovćena“ i DOO „Monte bulding-a“ br.14 od 13.02.2002 godine.

Iz citirane izmjene i dopune ugovora o raskidu ugovora o regulisanju međusobnih odnosa u investiranju i izgradnji poslovno stambenog objekta C-1 DUP Drpe Mandića proizilazi da je isti zaključen dana 30.04.2002 godine između AD „Lovćen“ i DOO „Monte bulding“- Podgorica. Ovim ugovorom ugovorne strane konstatuju da su dana 01.03.2002 godine zaključile ugovor o raskidu ugovora o investiranju, odnosno gradnji objekta C-1 DUP Drpe Mandića ,te se poslije čl. 3 citiranog ugovora dodaje čl.3-a koji glasi“ Po osnovu zapisnika o procjeni obračuna izvršenih radova od strane „Monte bulding-a“ utvrđuje se da je sama „Mont- a“ u gradnju uložila 90.575,00 DM,odnosno 46.310,00 eura,da AD „Lovćen“ za prednji iznos ustupa „Monte-u“ dva stana završena u grubim građevinskim radovima,da ih „Mont-e“ proda i uzme prodajnu cijenu kao kompezaciju.

Iz citiranih kartona deponovanih potpisa Centralne Banke Crne Gore za preduzeće „Monte bulding“proizilazi da su deponovane potpise za navedeno preduzeće imali : Leander Porcik,Grdić Zoran i Đurović Dragan.

Iz citiranog izvoda centralnog Registra Privrednog suda u Podgorici od 17.01.2003 godine proizilazi da je osnivač preduzeća DOO“Monte bulding“-Đurović Dragan.

Iz iskaza svjedoka Perković Srđana pred istražnim sudijom Višeg suda u Podgorici proizilazi da je njegov otac Đorđije bio u sazanju da AD „Lovćen“ gradi poslovne objekte na lokaciji „Drpe Mandića“,te je stupio u kontakt sa odgovornim licem navedenog preduzeća Lakušić Radojem.Bio je sa ocem kada su im pokazali plan zgrade ,i tada su odlučili da kupe jedan poslovni prostor površine 40m2.Poslije nekoliko dana zaključili su ugovor o kupoprodaji sa AD „Lovćenom“.Nakon što je ugovor ovjeren njegov otac je

pozvao Lakušić Radoja kom je na ruke isplatio novac ,odnosno 42.920,00 eura.Lakušić je kritičnom prilikom izdao potvrdu o predaji novca,koju je potpisao a osim Lakušića potvrdu su potpisala i dva svjedoka.

Saslušan na glavnom pretresu svjedok Gazivoda Aleksandar je u bitnom posvjedočio da mu je poznata činjenica da je preduzeće AD „Lovćen“ imalo poslovnu saradnju sa preduzećem „Monte bulding“ ,a u vezi izgradnje poslovno stambenog objekta.Preduzeće „Monte bulding“ je izvelo neke pripremne radove i vidu iskopa i pravljenja temelja ploče,a da je nakon toga AD „Lovćen“ sa navedenim preduzećem raskinulo poslovnu saradnju.Nakon raskida ugovora sa preduzećem „Monte bulding“ preduzeće „Lovćen“ je sklopilo ugovor u poslovnoj saradnji sa preduzećem „Construcing“ čije on bio direktor a da sticajem okolnosti nije došlo do saradnje između AD“ Lovćena“ i S.T.E „Construcinga“, jer je on imao ličnih problema a firma „Construcing“ nije uopšte radila.Osnivač preduzeća „Construcing“ bio je državljanin Njemačke Leonerd Porcik ,a da Grdić Zoran u navedenom preduzeću nije imao nikakvo svojstvo.

Saslušan na glavnom pretresu svjedok Gojković Ratko je posvjedočio da je u kritičnom periodu obavljao posao finasijskog direktora AD „Lovćen“.Njegova firma je ušla u zajednički projekat izgradnje sa preduzećem DOO“Monte bulding“ ,a da je rukovodilac navedene firme bio Đurović Dragan.Nakon što je raskinut ugovor sa „Monte buldingom“ zaključen je novi ugovor sa preduzećem „Construcing“,te se pominjao izvjesni Grdić Zoran koji je govorio da je glavni u navedenom preduzeću.Sjeća se da ga je jednog dana dok se nalazio u kacerariji pozvo direktor Lakušić Radoje koji je kazao da su prodali jedan poslovni prostor licu Perković Srđanu za iznos od 42.000,00 eura.Tom prilikom Lakušić mu je dao 21.000,00 eura i kazao da navedeni novac preda u blagajnu preduzeća.Takođe Lakušić je kazao da je preostali dio novca predao Grdić Zoranu.Nakon toga Lakušić mu je predao potvrdu u rukopisu o predaji novca koju je u ime AD „Lovćen-a“ potpisao Lakušić Radoje ,nakon čega mu je Lakušić kazao da navedenu potvrdu ponese kod Đurović Dragana kako bi je isti potpisao.Zatim je ponio potvrdu kod Đurović Dragana koju je isti potpisao i koji je tom prilikom kazao da nema nikakvih problema i da mu je poznata činjenica da je Grdić Zoran uzeo 21.000,00 eura na ime svog djela.

Iz izvoda iz KE za optužnog Lakušić Radoja proizilazi da isti nije evidentiran u KE PJ Podgorica.

Iz citiranog izvoda iz KE za okrivljenog Đurović Dragana proizilazi da je isti ranije osuđivan kako je to navedeno u izreci presude.

Optuženi Lakušić Radoje tokom čitavog postupka negira izvršenje krivičnog djela, navodeći da je tačno da je u svojstvu odgovornog lica direktora AD „Lovćen“ zaključio ugovor o izgradnji poslovno stambenog objekta na lokaciji Drpe Mndića sa DOO „Monte bulding“ ,da su rukovodioci navedenog preduzeća bili: Đurović Dragan i Gazivoda

Aleksandar, a koji ugovor je kasnije raskinut. Ovaj dio odbrane okrivljenog potvrđen je citiranim kartonom deponovanih potpisa Centralne banke Crne Gore iz koga se utvrđuje da su deponovane potpise za preduzeće DOO „Monte bilding“ imali: Grdić Zoran, Đurović Dragan kao Leander Porcik. Nakon raskida ugovora sa preduzećem DOO „Monte bilding“ 01.03.2002 godine, zaključio je ugovor sa DOO „Construcing“ gdje je glavni pregovarač ispred navedenog preduzeća bio Grdić Zoran, a što je potvrdio i Gazivoda Aleksandar koji mu je jedne prilike zajedno sa Grdićem saopštio da su osnovali preduzeće „Construcing“. Zatim se u bitnom branio da je u navedenom periodu fizičkom licu Perković Srđanu prodao poslovni objekat na lokaciji DUP Drpe Mandića, da je polovinu novca u skladu sa ugovorom o poslovnoj saradnji sa „Konstrucingom“ predao na blagajnu preduzeća „Lovćen“, dok je drugu polovinu predao na ruke Grdić Zoranu koji je pregovarao i istupao u ime firme „Construcing“. Odbranu okrivljenog Lakušić Radoja sud cijeni kao logičnu, ubjedljivu i istinitu a ista je potvrđena određenim i objektivnim iskazom svjedoka Gojković Ratka finasijskog direktora preduzeća „Lovćen“, koji je svakako po funkciji koju obavlja morao biti upoznat sa poslovnom saradnjom navedenog preduzeća sa drugim firmama pa i sa firmom „Costrucing“, i ovaj svjedok je određeno posvjedočio da je Grdić Zoran predstavljao kao glavni u DOO „Construcing“, te da je Lakušić nekon što je prodao nepokretnost kazao da je polovinu od navedene nepokretnosti predao na ruke Grdić Zoranu, koju činjenicu je potvrdio i optuženi Đurović Dragan koji se nedvosmisleno i određeno na pretresu kao i u ostalom tokom čitavog postupka izjasnio da mu je sam Grdić nakon što je otišao u Njemačku kazao da je primio novac po osnovu ugovora o izradnji od Lakušića i to 20.000,00 eura, te da je za Grdića potpisao navedenu potvrdu u prijemu novca, odnosno kako kaže da je istu ovjerio upravo na insistiranje Grdića. Ovakva odbrana optuženog Đurović Dragana je logična pogotovo kada se uzme u obzir činjenica da je ovaj optuženi imao poslovnu saradnju sa Grdić Zoranom u smislu osnivanja preduzeća „Monte Bulding“ koji je takođe imalo poslovnu saradnju sa preduzećem „Lovćen“, pa je jasno da su ovaj okrivljeni i svjedok Grdić Zoran bili u takoj prijateljskoj vezi u smislu da je Grdić putem telefona predočio ovom optuženom da mu je upravo optuženi Lakušić predao navedeni novac po osnovu ugovora o zajedničkoj izgradnji, te se na taj način potvrđuje odbrana optuženog Lakušića da je bio u uvjerenju da je Grdić Zoran istupa ispred preduzeća „Construcing“, tako da nije dokazano da je kritične zgode optuženi Lakušić Radoje postupao sa umišljajem kao oblikom vinosti, pri činjenici da se krivično djelo koje je ovom okrivljenom stavljeno na teret može izvršiti isključivo sa umišljajem, a da pritom citirani materijalni dokazi odnosno ugovor između „Lovćen-a“ i „Construcing-a“ o investiranju i izgradnji, citirana službena zabilješka, te iskaz svjedoka Gazivoda Aleksandra koji je pojasnio da Grdić Zoran nije imao bilo kakvo svojstvo u preduzeću „Konstrucing“, ne utiče na drugačije zaključivanje suda, imajući u vidu dokaze kojima je sud poklonio vjeru, i koji su prethodno cijenjени. Dakle kako nije dokazano da je okrivljeni Lakušić Radoje kritičnom prilikom postupao sa umišljajem, i kako je umišljaj jedini oblik vinosti sa kojim se može izvršiti krivično djelo koje je ovom okrivljenom

stavljeno na teret, to je sud primjenom odredbe čl. 373.st.1 tač.2 ZKP-a ovog okrivljenog oslobodio od optužbe.

Optuženi Đurović Dragan u svojoj odbrani tokom čitavog postupka negira izvršenje krivičnog djela, ne sporeći da je kritične zgrade po traženju Grdić Zorana potpisao predmetu potvrdu o predaji novca Lakušić Radoja- Grdić Zoranu, pojašanjavajući da je tačno da je predmetnu potvrdu kako kaže ovjerio potpisom „za Grdić Zorana“ -Đurović Dragan, ali da je smatrao da tim popisom nije izvršio krivično djelo. Odbranu okrivljenog Đurović Dragana sud cijeni kao istinitu logičnu i objektivnu. Naime ovom optuženom je izmjenjenom optužnicom Osnovnog tužioca stavljeno na teret da je izvršio krivično djelo zlupotreba položaja u privrednom poslovanju putem pomaganja iz čl. 272.st.1 u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika. Krivično djelo zlupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl. 272.st.1 KZ-a čini odgovorno lice u privrednom društvu, drugom subjektu privrednog poslovanja ili drugom pravnom licu koje zlupotrebom svog položaja ili povjerenja u pogledu raspolaganja tuđom imovinom, prekoračenjem granica svog ovlašćenja ili nevršenja svoje dužnosti pribavi sebi ili drugom protivpravnu imovinsku korist ili prouzrokuje imovinsku štetu. Odredbom čl. 25.st.1 Krivičnog zakonika je propisano da ko drugom sa umišljajem pomogne u izvršenju krivičnog djela, kazniće se kao da ga je sam izvršio, a može se i blaže kazniti. U konkretnom slučaju nije dokazano da je optuženi Đurović Dragan postupao sa umišljajem kao oblikom vinosti, što potvrđuje kako optuženi Lakušić tako i svjedok Gojović Ratko. Osim toga obrana ovog optuženog je logična i iz razloga što je ovaj optuženi sa Grdić Zoranom osnovao firmu „Molte bilding“, koja činjenica je utvrđena iz kartona deponovanih potpisa, te je jasno da se sa Grdićem od ranije dobro poznavo, te da je upravo na insistiranje Grdić Zorana potpisao navednu potvrdu o primopredaji novca Lakušić Radoja- Grdić Zoranu smatrajući da time ne čini krivično djelo, već da samo potvrđuje činjenicu koju mu je sam Grdić prezentovao. Osim navedenog, iz definicije pomaganja jasno proizilazi da se krivično djelo sa ovim oblikom saučesništva može izvršiti samo sa umišljajem, a u postupku nije dokazano da je ovaj okrivljeni kritične zgrade postupao sa umišljajem. Osim navedenog, pomaganje kao oblik saučesništva se po pravilu vrši prije izvršenja krivičnog djela ili u toku samog izvršenja djela. Pomaganje koje bi se vršilo poslije izvršenja krivičnog djela ne bi moglo da se smatra oblikom saučesništva, jer se pomaganje sastoji u doprinošenju drugom da izvrši krivično djelo. Poslije nastupanja posledice, odnosno pošto je krivično djelo izvršeno, ne može se više doprinijeti njenom nastupanju, osim u jednom slučaju i to kada je učiniocu u naprijed obećano prikrivanje krivičnog djela, što u ovoj krivično pravnoj stvari nije slučaj. Naprotiv iz činjeničnog opisa optužnog akta nedvosmisleno proizilazi da je okrivljenom Đurović Draganu stavljeno na teret izvršenje predmetnog krivičnog djela putem pomaganja, te da mu je stavljeno na teret da je potpisao izjavu koju je okrivljeni Lakušić Radoje sačinio, dakle navedenim postupanjem ovaj optuženi nije doprinio optuženom Lakušiću u izvršenju radnje koja mu se optužbom stavlja na teret, pa se radnje ovog optuženog svakako ne mogu podvesti pod

radnje izvršene prije ili za vrijeme izvršenja krivičnog djela iz čl. 272.st.1 Krivičnog zakonika. Dakle, kako nije dokazano da je optuženi Đurović Dragan kritične zgode postupao sa umišljajem, to je sud i ovog optuženog primjenom odredbe čl. 373.st.1 tač.2 Zakonika o krivičnom postupku oslobodio od optužbe.

Odluku o troškovima postupka sud je donio shodno čl. 230.st.1 ZKP-a i isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

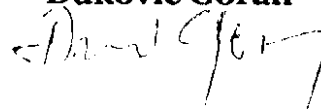
Imajući u vidu navedeno, primjenom citiranih Zakonskih propisa, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI,

Dana 05.09.2011 godine

Sudija

Đuković Goran

PRAVNA POUKA

***Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda,
sve u roku od 15 dana od dana
prijema pismenog otpravka.***